

KRÁLOVSKÉ SLAVNOSTI VE STŘEDOVĚKÝCH ČECHÁCH

František Šmahel

Ve středověkých Čechách, podobně jako v sousedních zemích, královské slavnosti nebyly jen veřejnou manifestací panovnického majestátu, ale i velkolepým, pro současníky ojedinělým a nezapomenutelným zážitkem. Prvé posilovalo společenské vazby, druhé vytržením z každodennosti naplňovalo konstantní potřebu lidského bytí. Autor k těmto obecným momentům přihlíží, současně však pro širší srovnávací studium nabízí přehled problémových okruhů. Čenářům neznalým češtiny se navíc dostává poučení o vydaných pramenech a o poznatcích domácího bádání. S výjimkou korunovačního řádu se dvorské *ordines* nedochovaly, tuto mezeru však většinou lze zacetit pomocí vyprávěcích a jiných pramenů. Silný vliv německého sousedství se ve 13. století projevil téměř v celém spektru českých dvorských slavností. V následujícím období se však uplatnily též podněty francouzské, uherské a polské provenience. Střediskem většiny královských slavností byla Pražská aglomerace, čas od času se jejich dějištěm stala i jiná velká města v Čechách a na Moravě (např. Jihlava 1436, Olomouc 1469, Kutná Hora 1471 apod.). Zatímco korunovace a královské pohřby vyznačovaly